

Wezwanie do następnej kadencji Parlamentu Europejskiego (2014-2019) o wprowadzenie zmian dotyczących równości LGBTI

W zakresie kompetencji Unii Europejskiej leży możliwość przyjęcia uniwersalnej polityki dotyczącej praw człowieka, dzięki której Unia mogłaby stać się orędownikiem walki o równość lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI) we wszystkich obszarach swoich działań. Niestety, pod koniec kadencji Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej trwających w latach 2009-2014, Unii jest jeszcze daleko do osiągnięcia tego celu. W maju 2013 Tęczowy Wskaźnik ILGA-Europe (ILGA-Europe's Rainbow Index) wskazał, że europejska polityka osiągnęła jedynie około 30% swojego potencjału w zakresie walki o prawa osób LGBTI, nawet pomimo osiągniętego postępu i wprowadzenia instrumentów prawnych zwracających uwagę na orientację seksualną i tożsamość płciową.

Mając na uwadze dziesięć kluczowych celów wyznaczonych przez ILGA-Europe w 2009 w Deklaracji Poparcia Postulatów LGBT, które zostały poparte przez 202 członków Parlamentu Europejskiego (ponad 25%), wyraźnie widać, jak wiele trzeba jeszcze zrobić. Propozycja prawna UE dotycząca równego traktowania spotkała się z blokadą. Nie zrobiono wystarczająco dużo w kwestii przyjęcia legislacji przeciwko przestępstwom o podłożu homofobicznym, transfobicznym i innym formom przemocy motywowanej nienawiścią. Unii Europejskiej wciąż brakuje wyraźnego planu, który formalnie i systematycznie odnosiłby się do praw osób trans w europejskim prawie.

Istniejące dyrektywy dotyczące wolności przemieszczania się, urlopu rodzicielskiego, uchodźstwa i migracji są wciąż stosowane w dyskryminujący sposób wobec osób LGBTI oraz ich rodzin. Skutkiem tego Unia Europejska jest daleka od stawianych wobec niej oczekiwań wzrastających w związku z pozytywnymi zmianami w środowiskach prawnych, od poziomu poszczególnych krajów, aż do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W miarę zbliżania się wyborów do Parlamentu Europejskiego Unia kroczy coraz bardziej do punktu zwrotnego. Można zaobserwować różne trendy. Wiele europejskich krajów, wraz z Państwami Członkowskimi, coraz bardziej stara się przewodniczyć równości osób LGBTI. Na przykład Belgia, Dania, Francja, Holandia, Hiszpania, Szwecja i Wielka Brytania podjęły kroki, by całkowicie rozpoznać prawnie rodziny LGB, a w Austrii, Brytanii, Niemczech, Portugalii, Hiszpanii, Szwecji i na Węgrzech osoby trans mogą dokonać metrykalnej korekty płci bez konieczności poddawania się sterylizacji czy innym inwazyjnym i niechcianym zabiegom medycznym. Jednakże w tym samym czasie homofobia i transfobia są przyczynami brutalnych ataków na obywateli LGBTI oraz ich podstawowe prawo do zrzeszania się, zarówno w Unii Europejskiej, jak i w sąsiadujących państwach, podczas gdy niektóre Kraje Członkowskie, takie jak Bułgaria, Łotwa, Litwa i Rumunia starają się, by konstytucyjnie zablokować możliwość prawnego rozpoznanie rodzin osób LGBTI.

Aby stawić czoła tym wymagającym zadaniom i wnieść coś od siebie, Unia powinna zdefiniować i w pełni poświęcić się stworzeniu strategii mającej na celu rozpowszechnianie poszanowania praw osób LGBTI. Wybory w roku 2014 są okazją, by Unia wypełniła swoje zapewnienia.

Najwyższy czas by Unia zaczęła być wierna swoim postanowieniom!

Manifest

Przyjmijmy strategię na rzecz równości osób LGBTI:

Plan LGBTI na rzecz zrównoważonego, strategicznego i mierzalnego postępu

Unia Europejska przyjęła rozmaite strategie i plany w dziedzinach swoich kompetencji, by zapewnić, że jej działalność będzie efektywna i skierowana na cele. W samym obszarze równości Komisja Europejska ma konkretne strategie/plany dotyczące kwestii płci, rasy, pochodzenia etnicznego i niepełnosprawności. Są one przyjmowane, by móc stwierdzić, czy starania przynoszą oczekiwane zmiany, aby móc mierzyć postęp w czasie i aby przyszła praca mogła być systematycznie wykonywana na fundamentach przeszłej pracy. Niestety, Unii brak jest spójnego podejścia do kwestii orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płci i statusu osób interseksualnych. Pomimo dowodów dostarczanych przez Europejskie Badanie LGBT Agencji Praw Podstawowych oraz wezwań przywódców krajów i społeczeństwa do działania kierowanych do Parlamentu Europejskiego, obecna Komisarz ds. Sprawiedliwości Praw Podstawowych i Obywatelstwa dała jasno do zrozumienia, że nie ma zamiaru przyjąć planu dotyczącego przeciwdziałaniu dyskryminacji osób LGBTI.

Wyniki Europejskiego Badania LGBT Agencji Praw Podstawowych (FRA) wyraźnie pokazały, że blisko połowa LGBTI obywateli UE czuła się dyskryminowana z powodu swojej orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej co najmniej raz w roku poprzedzającym ankietę; były to incydenty dotyczące wielu sfer życia, takich jak: zatrudnienie, edukacja, opieka zdrowotna i dostęp do ochrony przez policję czy systemu prawnego.

Poprzez przyjęcie Planu dotyczącego osób LGBTI na początku nowej kadencji, Komisja Europejska zaznaczyłaby chęć wspierania równości osób LGBTI w całej Unii Europejskiej. Stworzyłoby to narzędzie do upowszechniania (*mainstreamingu*) równości LGBTI we wszystkich obszarach jej kompetencji. Ostatecznie - stałaby się liderem szerszej mobilizacji, gdyż Plan mógłby dostarczać europejskiego odniesienia do akcji prowadzonych na poziomie narodowym i lokalnym.

17 maja 2013 część Państw Członkowskich (Austria, Belgia, Chorwacja, Dania, Finlandia, Francja, Włochy, Luksemburg, Malta, Holandia i Szwecja) wyraziła swoje poparcie dla takiego podejścia poprzez publiczne wezwanie do Komisji Europejskiej, wspierane przez Parlament Europejski.

Uczyńmy prawa człowieka integralną częścią UE:

Wartości Unii Europejskiej powinny być realizowane w praktyce

Nie wszyscy w EU cieszą się pełnią praw człowieka. Europejscy obywatele ciągle doświadczają trudności czy nawet ataków na ich podstawowe prawa. Osoby LGBTI są w jeszcze gorszej pozycji z powodu pośredniej i bezpośredniej dyskryminacji powodowanej ich orientacją seksualną i tożsamością płciową, od problemów administracyjnych po bardziej poważne kwestie, takie jak nieakceptowanie ich odpowiedzialności rodzicielskiej, brak akceptacji prawnej ich związków, brak możliwości dokonania metrykalnej korekty płci i/lub naruszenie ich **prawa do integralności cielesnej**.

W ostatnich latach w niektórych krajach członkowskich UE pojawiły się propozycje legislacji mających na celu ograniczenie wolności do wyrażania swojej orientacji seksualnej

i tożsamości płciowej. W niektórych wypadkach politycy kwestionowali prawo osób LGBTI do pokojowego zgromadzenia się, a w innych jurysdykcjach postarano się o wykluczenie rodzin LGBTI z możliwości prawnego rozpoznania. W takiej sytuacji niedopuszczalne byłoby, aby UE miały się skupiać jedynie na działalności poprawczej przy pojedynczych incydentach.

Unia Europejska musi w swoich wypowiedziach zapewniać, że prawa osób LGBTI wynikają z jej podstawowych wartości – w takim samym stopniu wewnętrznie, jak robi to międzynarodowo. Musi zacząć rozpoznawać fakt dyskryminacji osób LGBTI i powtarzalność negatywnych incydentów w życiu tych osób. Wobec tego coraz bardziej konieczne jest, aby UE zaczęła czerpać ze Strategicznych Ram UE dotyczących Praw Człowieka i Demokracji (*EU Strategic Framework and Action Plan on Human Rights and Democracy*) i z zewnętrznych wytycznych.

Podczas następnej kadencji Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej ratyfikacja Europejskiej Konwencji Praw Człowieka przez UE umożliwi przeprowadzenie ogólnego audytu legislacji i polityki UE. To oraz systematyczne i zorganizowane konsultacje z organizacjami pozarządowymi zajmującymi się prawami człowieka, a także organizacjami obywatelskimi opartymi powinny stanowić fundament dla stworzenia planu działań dotyczących praw człowieka. Minimalne standardy winny być ustanowione, a ich nie przestrzeganie przez państwa członkowskie poddawane sankcjom. Pożądane byłoby udostępnienie tego planu organizacjom obywatelskim, zajmującymi się prawami człowieka, by kontynuowały i rozwijały swoją działalność.

Podejmijmy przywództwo w przeciwdziałaniu dyskryminacji: Dopelnijmy i zorganizujmy legislację i politykę UE

W całej Europie osoby LGBTI są narażone na dyskryminację we wszystkich obszarach, takich jak zatrudnienie, edukacja, dostęp do opieki zdrowotnej czy do dóbr i usług.

Niestety, jako że państwa członkowskie nie doszły do zgody w kwestii rozszerzenia legislacji UE, lesbijki, geje i osoby biseksualne są chronione jedynie w obszarze zatrudnienia (Dyrektywa 2000/78/EC). Osoby trans są chronione w obszarze zatrudnienia oraz dostępu do dóbr i usług w niebezpośredni i niekompletny sposób (Dyrektywa 2004/113/EC oraz Dyrektywa 2006/54/EC). Osoby interseksualne nie są chronione w żadnym obszarze życia. Tożsamość płciowa, ekspresja płciowa i status osób interseksualnych nie pojawiają się bezpośrednio w żadnej legislacji antydyskryminacyjnej przyjętej przez UE.

Mimo tego istnieją przesłanki wskazujące na konieczność silnych praw będących podstawą wszelkich efektywnych antydyskryminacyjnych strategii. Badanie LGBT Agencji Praw Podstawowych informuje, że podczas jednego roku 32% osób LGBT czuło się dyskryminowanych w obszarach poza zatrudnieniem; wskaźnik ten wzrastał do 38% u osób trans i do 39% u lesbijek. Jedynie wszechstronne prawo UE chroniące wszystkie ofiary dyskryminacji może zmienić tę sytuację i zapewnić obywatelom i decydentom w UE środki, by organizować działania prewencyjne oraz dochodzić zadośćuczynienia.

Niestety, nawet w obszarach gdzie istnieją już takie prawa, należy zadbać o skuteczne ich wykorzystanie. W obszarze zatrudnienia, pomimo istnienia prawnej ochrony, 20% osób LGBT odczuwało dyskryminację przy szukaniu pracy lub podczas pracowania. Oprócz tego, ofiary dyskryminacji są często niechętni, by tę dyskryminację zgłaszać. Badanie FRA wskazuje, że tylko 10% respondentów zdecydowało się na zgłoszenie ostatniego incydentu organom prawa. Potrzebne są proaktywne działania, aby wzmocnić świadomość o istniejącej legislacji antydyskryminacyjnej.

Nowa kadencja Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej może wywrzeć nacisk na Radę Europejską i Państwa Członkowskie, aby całkowicie uzupełniły antydyskryminacyjną legislację UE we wszystkich obszarach życia. Oprócz legislacji i jej obserwacji, Parlament i Komisja mogą proponować proaktywne działania mające na celu wsparcie władz we wprowadzaniu tych praw w życie.

Zmobilizujmy Unię Europejską do walki z homofobiczną i transfobiczną przemocą:

Zarys legislacji i polityki

W swoim raporcie dotyczącym dyskryminujących praktyk i aktów przemocy motywowanych seksualną orientacją i tożsamością płciową (listopad 2011), Wysoka Komisarz Praw Człowieka ONZ zauważyła, że „homofobiczna i transfobiczna przemoc miała miejsce we wszystkich regionach”, wliczając w to przemoc fizyczną (morderstwa, pobicia, porwania, gwałty i napastowanie seksualne) oraz przemoc psychiczną (groźby, wymuszenia i arbitralne pozbawienie wolności). Komisarz napisała też, że „przemoc wobec osób LGBT jest często wyjątkowo brutalna w porównaniu z innymi przestępstwami motywowanymi nienawiścią”.

Badanie FRA opisało tę sytuację, pokazując, że ponad ćwierć europejskich obywateli LGBT była zagrożona przemocą w przeciągu ostatnich pięciu lat. Podczas gdy wyniki te wskazują na głęboko zakorzenione i niebezpieczne problemy z przestępstwami motywowanymi nienawiścią w całej Europie, UE nie przyjęła żadnej definicji „przestępstw z nienawiści” w swoim prawie i nie poczyniła wyraźnych kroków, które miałyby na celu zapewnienie, że przestępstwa motywowane homofobią lub transfobią byłyby traktowane surowiej w prawie karnym całej Unii. Nie przyjęła też żadnych legislacji, które miałyby powstrzymać nawoływanie do przemocy o charakterze homofobicznym lub transfobicznym.

Dyrektywa o prawach ofiar przyjęta w 2012 wprowadziła rozpoznanie indywidualnej potrzeby do ochrony, która bierze pod uwagę osobiste cechy poszkodowanego i typ przemocy, której padł ofiarą. Jednakże trzeba jeszcze wiele zrobić, aby zapewnić wyniki, np.: poprzez adekwatne wyszkolenie funkcjonariuszy policji, prokuratorów, sędziów, organizacje wspierające ofiary i prawników.

Proponując obszerne prawo karne oraz politykę mającą na celu walkę z „przestępstwami z nienawiści”, następna kadencja Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej zademonstrowałaby, że UE jest w stanie spełnić oczekiwania swoich obywateli co do ochrony przed tym zjawiskiem. Oprócz legislacji można też zmobilizować inne instytucje UE do rozwijania polityki rozszerzania wiedzy i poprawiania praktyki w takich obszarach, jak egzekwowanie prawa czy sądownictwo.

Rozpoznajmy prawnie rodziny LGBTI:

Używajmy włączających definicji „rodziny” w odpowiednich legislacjach i w polityce UE

Podczas gdy coraz więcej Krajów Członkowskich UE rozpoznaje prawnie związki osób LGBTI oraz ich rodziny, niektóre z rządów aktywnie sprzeciwiają się ich prawu do założenia rodziny. W różnych krajach zastosowano środki konstytucyjne i prawne, aby zawęzić pojęcia „małżeństwa” czy „rodziny”, poprzez bezpośrednie wykluczenie par jednopłciowych.

Badanie FRA pokazało, że nie więcej niż 3% respondentów uważa publiczne trzymanie się za rękę par jedнопłciowych za zjawisko częste, w przeciwieństwie do 75%, gdy pytano o pary różнопłciowe. Te wyniki świadczą o braku społecznej akceptacji par jedнопłciowych i rodzin LGBTI oraz o szczególnej podatności takich osób na dostosowywanie się do wykluczających norm społecznych.

Europejska polityka ma wpływ na życie rodzinne osób LGBTI. Dyrektywy dotyczące wolności przemieszczania się obywateli UE, ponownego jednoczenia się rodzin w kontekście osób z krajów trzecich, uchodźstwa i społecznej ochrony dają pewne prawa członkom rodzin obywateli UE, a kolejne legislacje mogą być tworzone na tym fundamencie. Jednakże ich wprowadzenie często jest niesatysfakcjonujące i dyskryminujące: pary jedнопłciowe zaślubione, zarejestrowane, czy w prawnie rozpoznawanym konkubinacie często nie są za takie uznawane w innych Państwach Członkowskich, co przeczy jakiegokolwiek spójności czy logicznym wyjaśnieniom.

Nowa kadencja Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej powinna zapewnić, że UE nie postępuje wbrew standardom praw człowieka, poprzez naciskanie na stworzenie niedyskryminujących zastosowań dla istniejącej legislacji, w duchu niedawno przyjętej przez Europejski Trybunał Praw człowieka koncepcji „życia prywatnego i rodzinnego”. Komisja i Parlament powinny też użyć swojej władzy prawodawczej, by dalej rozwinąć możliwość przenoszenia statusu małżeństwa, partnerstwa i rodzicielstwa do innych krajów UE dla wszystkich obywateli.

W pełni rozpoznajmy prawa osób transpłciowych i interseksualnych:

Postarajmy się o powstrzymanie systematycznych naruszeń praw człowieka

Życie osób trans i interseksualnych w Unii Europejskiej nadal obciążone jest pewnym ryzykiem. Osobom transpłciowym grozi utrata pracy podczas przechodzenia procesu korekty płci - doświadczają one wysokiego bezrobocia: aż do 50% według danych Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w raporcie z 2009 roku. Podobne wzorce dyskryminacji są notowane w dostępie do dóbr i usług, opiece zdrowotnej i społecznej, a także w innych aspektach życia, które są uważane za całkowicie dostępne dla innych ludzi.

Należy zachęcać do wdrożenia ambitnej i jednoznacznej politykę, mającej na celu wzrost zatrudnienia osób trans i poprawę ich dostępu do wszystkich dóbr i usług. Niestety, taka polityka prawdopodobnie nie odniesie zamierzonego celu, jeżeli nie będzie się odnosić do innych czynników, zwłaszcza inwazyjnych procedur prawnych dotyczących korekty imienia i płci w oficjalnych dokumentach.

To samo można powiedzieć o osobach interseksualnych, które są niewidzialne i często żyją ukrywając swoje prawdziwe ja. Są także ofiarami pogwałcenia prawa do autonomii ciała (poprzez inwazyjne i wymuszone normalizacje chirurgiczne). Należy nie tylko dodać słowo „interseksualny” i mówić o osobach LGBTI w odpowiednich sytuacjach, ale trzeba też zrozumieć i adekwatnie reagować na sytuację tych osób.

Choć świadomość sytuacji osób trans i interseksualnych w instytucjach UE polepszyła się w ostatnich latach, Unia powinna zapewnić, że ta świadomość przełoży się na politykę opartą na prawach człowieka.

Zagwarantujmy ochronę przed prześladowaniami:

Wspólny System Uchodźstwa wrażliwego na osoby LGBTI

W ostatnich latach niektóre europejskie kraje zaczęły rozwijać politykę uchodźstwa i prawa opartego na orzecznictwie, aby polepszyć swoją zdolność do rozpatrywania podań o uchodźstwo ze strony osób LGBTI. W tym samym czasie inne kraje wprowadzają nieodpowiednie narzędzia do podejmowania decyzji, z których najbardziej niesławnymi są tzw. „testy fallometryczne”, mające rozpoznać orientację seksualną osoby.

Plan zmian legislacji Wspólnego Systemu Uchodźstwa UE, który zakończono w 2013, zapewnia wspólne standardy obszernych europejskich działań. Orientacja seksualna i tożsamość płciowa muszą być brane pod uwagę jako powody do prześladowań przez wszystkie Państwa Członkowskie. Personel organów zajmujących się uchodźstwem musi być adekwatnie szkoleny w prowadzeniu wywiadów z aplikantami LGBTI oraz rozpoznawaniu możliwych specjalnych potrzeb i gwarancji we wszystkich etapach procesu.

Poprzez wypełnienie swoich zapewnień o jednorodności we wprowadzaniu legislacji Komisja Europejska pod nadzorem Parlamentu mogłaby zadbać o to, by prawo europejskie było stosowane. Instytucje te mogą też zmobilizować pełen potencjał ich agencji i odpowiednich funduszy, by rozwinąć i zgeneralizować adekwatne praktyki dotyczące trenowania odpowiednich profesjonalistów, współdzielenia się informacjami o krajach pochodzenia i współpracy pomiędzy Krajami Członkowskimi.

Wprowadźmy równość LGBTI w polityce UE w obszarze edukacji:

Paneuropejska odpowiedź na paneuropejskie wyzwanie

Homofobiczne i transfobiczne nękanie jest częstym problemem we wszystkich krajach Europy. Dobrze opisany jest jego negatywny wpływ na zdrowie psychiczne młodych ludzi. Jest ono bardzo groźne, jako że ofiary nie zawsze mogą liczyć na wsparcie rodzin czy szkoły, w przeciwieństwie do dzieci niepełnosprawnych czy pochodzących z etnicznych mniejszości. Wiele badań łączy ten problem z innymi, np.: porzucaniem szkoły i próbami samobójczymi.

Badanie FRA wskazuje, że 91% respondentów słyszało negatywne komentarze czy były świadkami złego traktowania, ponieważ ktoś w ich klasie był uważany za osobę LGBT, a 67% respondentów ukrywało swoją tożsamość. Badania przeprowadzono wśród osób uczących się, poniżej 18. roku życia.

Niektóre Państwa Członkowskie niedawno przyjęły plany przeciwko nękananiu lub rozszerzyły swoje legislacje antydyskryminacyjne na obszar edukacji, obejmując nimi orientację seksualną, tożsamość płciową i ekspresję płciową. Jednak wiele państw nie zajmie się tą sprawą bez wyraźnego ponaglenia UE.

Kompetencje UE w obszarze edukacji są niewielkie, ale istnieją. Biorąc pod uwagę zakres i powagę problemu nękania w szkołach, UE powinna odegrać kluczową rolę. Powinna zająć stanowisko przeciwko temu i zająć się tym problemem jako jednym z najważniejszych w zakresie edukacji.

Odpowiedzmy na potrzeby zdrowotne osób LGBTI:

Skoordynujmy wysiłki mające na celu stworzenie systemu opieki zdrowotnej wrażliwego na orientację seksualną i tożsamość płciową

Stres mniejszościowy, którego doświadczają osoby LGBTI z powodu dyskryminacji prowadzi do poważnych problemów psychologicznych. Osoby LGBTI niechętnie szukają profesjonalnej pomocy, ponieważ obawiają się kolejnej fali dyskryminacji i nieotrzymania. Z tego samego powodu mogą nie ujawniać informacji dotyczących orientacji seksualnej ani tożsamości płciowej, co może wpłynąć na jakość opieki im zapewnionej. Poza tym widoczne są braki świadomości i wyczulenia personelu medycznego na kwestie potrzeb osób LGBTI.

Badanie FRA pokazuje, że podczas ostatnich 12 miesięcy 11% osób LGBT czuło się dyskryminowane przez personel medyczny. Ten wskaźnik wzrasta do 40-55% wśród starszych osób LGBT lub osób bez formalnego wykształcenia. Oprócz tego 40% respondentów wskazało, że nie ujawnia swojej orientacji personelowi medycznemu.

Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za swoje polityki zdrowotne, ale UE może grać rolę wspierającego koordynatora. Odnosi się ona już do nierówności zdrowotnych, problemów psychicznych i rozpowszechnienia chorób wenerycznych. Podobnie powinna wskazywać na problemy zdrowotne osób LGBTI. Dokładniej, UE powinna kontynuować starania o skreślenie uznania transseksualności z Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób i z istniejących krajowych wykazów. Powinna też wzmacniać świadomość i koordynować akcje mające na celu zapewnienie odpowiedniej ochrony środowisk LGBT przed zagrożeniem chorobami wenerycznymi, w szczególności HIV/AIDS.

Zostańmy światowym liderem równości:

Walczmy o prawa osób LGBTI w naszych granicach i na całym świecie

W ostatnich latach UE rozwinęła nowe narzędzia mające na celu promowanie szacunku dla praw osób LGBTI na całym świecie. W czerwcu 2013 Wytyczne dot. Rozpowszechniania i Ochrony Praw Człowieka Osób LGBTI (*Guidelines to Promote and Protect the Enjoyment of All Human Rights by Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and Intersex Persons*) zostały przyjęte przez Radę Europejską. Prawa osób LGBTI są wprost wymienione w Strategicznych Ramach UE dotyczących Praw Człowieka i Demokracji (*Strategic Framework and Action Plan on Human Rights and Democracy UE*), których celem jest wejście we współpracę z państwami trzecimi i przyjęcie konkretnych zobowiązań przez międzynarodowe organizacje, takie jak ONZ i OBWE.

Coraz częściej mają miejsce konsultacje z inicjatywami obywatelskimi. Komisja Europejska skorzystała z rekomendacji obywatelskich, aby objąć prawa osób LGBTI w raportach dotyczących Strategii Rozwoju i Rozszerzenia (*Enlargement strategy and Progress Reports*). Obecność posłów Parlamentu Europejskiego na wydarzeniach publicznych społeczności LGBTI, w tym na Paradach, razem z reakcjami Parlamentu i Komisji Europejskiej na łamanie podstawowych praw do zrzeszania się i do zgromadzania miało także pozytywny wpływ.

Podczas gdy obecna kadencja instytucji europejskich (2009-2014) dała fundamenty pod spójne podejście, trzeba jeszcze wiele zrobić, by działalność UE stała się systematyczna, a niedawno stworzone przez nią narzędzia były systematycznie i efektywnie wykorzystywane. Odpowiednie agencje UE, takie jak Europejska Służba Działań Zewnętrznych, powinny zostać

w wyposażone w umiejętności i mechanizmy umożliwiające sprawne wykorzystanie istniejących już narzędzi. Konkretniej - należy systematycznie monitorować wprowadzanie praw człowieka i antydyskryminacyjnych standardów przez kraje chcące wstąpić do UE we wszystkich fazach negocjacji akcesyjnych.

Najważniejsze zobowiązania dla nowej kadencji Parlamentu i Komisji Europejskiej

Przyjmijmy strategię na rzecz równości osób LGBTI:

Plan LGBTI na rzecz zrównoważonego, strategicznego i mierzalnego postępu

1.1 Wezwijmy nową kadencję Parlamentu Europejskiego do przyjęcia planu LGBTI na lata 2014-2019, najszybciej jak tylko się da, zapewniając zrównoważony, strategiczny i mierzalny postęp praw osób LGBTI we wszystkich obszarach kompetencji UE.

Uczyńmy prawa człowieka integralną częścią UE: Wartości Unii Europejskiej powinny być realizowane w praktyce

2.1 Uczyńmy Państwa Członkowskie UE odpowiedzialnymi za pełne wdrożenie ich zobowiązań dotyczących praw człowieka, narzuconych przez Europejską Konwencję Praw Człowieka, traktaty UE i Kartę Praw Podstawowych, na podstawie planu na rzecz praw człowieka, tak obszernego i szczegółowego jak te przyjmowane w zakresie działalności zewnętrznej.

2.2 Zapewnijmy, że środki dostępne antydyskryminacyjnym organizacjom obywatelskim tym i zajmującym się prawami człowieka będą dostępne poziomie taki sposób, aby organizacje te mogły swobodnie prowadzić swoją działalność.

Podejmijmy przywództwo w przeciwdziałaniu dyskryminacji: Dopelnijmy i zorganizujmy legislację i politykę UE.

3.1 Zapewnijmy przyjęcie Dyrektywy antydyskryminacyjnej UE, zaproponowanej przez Komisję Europejską w 2008, która ma na celu zharmonizowanie i wyrównanie oferowanej ochrony przed dyskryminacją, w zgodzie z Dyrektywą o równości ras (Dyrektywa 2000/43/EC) w trybie natychmiastowym.

3.2 Zapewnijmy, że jakakolwiek nowa lub zmieniona legislacja dotycząca równości płci wyraźnie wymienia osoby interseksualne w kontekście płci i chroni oraz osoby trans w kontekście tożsamości płciowej i ekspresji płciowej.

3.3 Wspierajmy programy zapewniające fundowanie przez UE efektywnych i koniecznych akcji walczących z dyskryminacją oraz promujących równość płci, orientacji seksualnych, tożsamości płciowych i ekspresji płci.

3.4 Zaproponujmy i wprowadźmy środki zapewniające wszechstronną implementację legislacji UE promujących dobre praktyki w sektorach prywatnym i publicznym, a także rozpoczynajmy kampanie i akcje pomagające osobom LGBTI w UE w walce o swoje prawa.

Zmobilizujmy Unię Europejską do walki z homofobiczną i transfobiczną przemocą: Zarys legislacji i polityki

4.1 Rozpocznijmy wprowadzanie nowej legislacji zapewniającej, że wszelkie formy przestępstw z nienawiści, w tym homofobii i transfobii, będą traktowane w spójny sposób przez prawo karne w całej Unii. Europejska legislacja powinna również traktować namawianie do przestępstw z nienawiści w spójny sposób w całej Unii, niezależnie od podstaw nienawiści.

4.2 Zmobilizujmy programy finansowe UE (Rights and Citizenship, Justice) i agencje operacyjne (CEPOL, Eurojust) do działania na rzecz równości: wprowadźmy pilotaże polityk i modeli treningowych, aby zapewnić skuteczność działań i upewnić się, że standardy ochrony przed przemocą wobec osób LGBT są stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Rozpoznajmy prawnie rodziny LGBTI: Używajmy włączających definicji „rodziny” w odpowiednich legislacjach i w polityce UE

5.1 Zbadajmy implementację już istniejących legislacji dotyczących swobody przemieszczania się, jednoczenia rodzin, opieki społecznej i zapewniania ochrony. Małżonkowie, partnerzy zarejestrowani oraz ich dzieci powinni być uznawani przez prawo, zgodnie z zasadą niedyskryminacji i rozpoznawania takich związków przez orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, Kartą Praw Podstawowych i ogólnymi zasadami prawa UE.

5.2 Zajmijmy się sprawą niejednakowego rozpoznawania statusu cywilnego europejskich obywateli przez wszystkie Państwa Członkowskie. W całej UE wszyscy obywatele, rezydenci oraz ich rodziny powinni mieć dostęp do takich samych praw i statusów cywilnych we wszystkich krajach UE. Ta zasada powinna być stosowana także wobec obywateli LGBTI i ich rodzin, którzy obecnie stają się ofiarami niedopasowania europejskich legislacji.

W pełni rozpoznajmy prawa osób transpłciowych i interseksualnych: Postarajmy się o powstrzymanie systematycznych naruszeń praw człowieka

6.1 Zapewnijmy wszystkim osobom trans możliwość korekty imienia oraz płci na oficjalnych dokumentach w całej UE bez konieczności poddawania się procedurom niezgodnym z prawami człowieka oraz akceptacji takiego statusu w całej Unii bez naruszania ich prywatności.

6.2 Zapewnijmy usunięcie tożsamości osób trans z Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób oraz z podobnych dokumentów Państw Członkowskich UE.

6.3 Zapewnijmy lepsze zrozumienie sytuacji osób interseksualnych poprzez zlecenie dokładnych badań, na podstawie których dokonamy analizy obecnych praktyk Państw Członkowskich.

Zagwarantujmy ochronę przed prześladowaniami: Wspólny System Uchodźstwa wrażliwego na osoby LGBTI

7.1 Zapewnijmy wprowadzenie wspólnych standardów europejskiego prawa o uchodźstwie, korzystając z władzy UE, aby naprawić jakiekolwiek łamanie zobowiązań Państw Członkowskich. Należy zmobilizować Europejskie Biuro ds. Uchodźców (European Asylum Support Office) i Fundusz Azylu i Migracji (Asylum and Migration Fund) do rozpoznania orientacji seksualnej i tożsamości płciowej jako podstawy prześladowania i uwrażliwić odpowiednie państwowe agencje na te kwestie.

Wprowadźmy równość LGBTI w polityce UE w obszarze edukacji: Paneuropejska odpowiedź na paneuropejskie wyzwanie

8.1 Zapewnijmy wprowadzenie przez Radę i Komisję Europejską środków zapobiegawczych przeciwko nękanii w szkołach i bezpośrednio odniesienie do homofobicznego i transfobicznego nękania poprzez zapewnienie doradztwa dla Państw Członkowskich, lokalnych władz i szkół.

8.2 Zadbajmy o to, by odpowiednie organizacje zbierały dane dotyczące treści dyskryminujących osoby LGBTI w podręcznikach szkolnych w UE oraz wezwijmy Komisję i Radę Europejską do podjęcia koniecznych kroków zmierzających do usunięcia takowych treści.

Odpowiedzmy na potrzeby zdrowotne osób LGBTI: Skoordinujmy wysiłki mające na celu system opieki zdrowotnej wrażliwy na orientację seksualną i tożsamość płciową

9.1 W służbie zdrowia zajmijmy się praktykami dyskryminującymi na podstawie orientacji seksualnej, tożsamości płciowej i ekspresji płci w takim samym stopniu, w jakim zajmujemy się dyskryminacją o innych podstawach. W tym celu konieczne jest uaktualnienie i uzupełnienie obecnie używanych narzędzi UE zajmujących się nierównościami w służbie zdrowia.

9.2 Zapewnijmy, aby Komisja Europejska, współdziałając z organizacjami zdrowotnymi i zajmującymi się równością, zajęła się organizowaniem kursów treningowych dla służby zdrowia zajmujących się włączaniem i niedyskryminowaniem, a także konkretnymi potrzebami środowisk LGBT.

Zostańmy światowym liderem równości: Walczmy o prawa osób LGBTI w naszych granicach i na całym świecie

10.1 Zaplanujmy szczegółowo polepszenie i dopracowanie mechanizmów UE dotyczących praw człowieka w działaniach poza granicami Unii. W Parlamencie obejmuje to transformację Podkomitetu Praw Człowieka w komitet oraz zdefiniowanie mechanizmów dotyczących rezolucji i raportów Parlamentu. Wewnątrz Komisji i Rady oznacza to faktyczne przyjęcie mechanizmów monitorujących implementację wytycznych przyjętych w 2013 oraz rozwinięcie strategii dotyczącej kooperacji z państwami trzecimi w zakresie praw osób LGBT, także w ramach ONZ i Rady Europy, tak jak zostało ogłoszone w Strategicznych Ramach UE dotyczących Praw Człowieka i Demokracji przyjętych w 2012.

10.2 Poświęćmy więcej uwagi problemom praw człowieka wśród LGBTI w raportach dotyczących Polityki Rozszerzenia i Sąsiedztwa poprzez poświęcenie akapitu prawom osób LGBTI i ujęcie kwestii LGBTI we wszystkich odpowiednich obszarach polityki.

10.3 Zapewnijmy, że Komisja Europejska i Europejska Służba Działań Zewnętrznych poświęcą większą część swojej politycznej pracy kwestiom LGBTI, m.in. poprzez publiczną dyplomację i konsultacje z społeczeństwem obywatelskim LGBTI.

10.4 Wzmocnijmy wsparcie dla promotorów społeczeństwa obywatelskiego LGBTI we wszystkich odpowiednich narzędziach finansowania, takich jak Europejski Instrument na rzecz Demokracji i Praw Człowieka(EIDHR).